

Edini slovenski dnevnik
:: v Zedinjenih državah ::
Velja za vse leto ... \$3.00
Ima nad 8000 naročnikov.
*****

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily
in the United States ::
Issued every day except
Sundays and Holidays ::
*****

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT

NO. 21. — ŠTEV. 21.

NEW YORK, SATURDAY, JANUARY 25, 1913. — SOBOTA, 25. PROSINCA, 1913.

VOLUME XXI. — LETNIK XXI.

Preobrat na Turškem presenetil vso Evropo. Krožijo vesti, da postane Turčija republika.

ŠEFKET PAŠEV KABINET SO ZAPRISEGLI. — AKO NE DA TURČIJA POVOLJNEGA OD-GOVORA, JI POŠLJEJO BALKANSKI ZAVEZNIKI ULTIMATUM. — RAZUN NAZIM PAŠE STA MRTVI SE DRUGI DVE OSEBI. — PANIKA NA BORZAH, KURZI PADAJO.

STALIŠČE VELEVLASTI.

NAZIM PAŠEV POKOP. — NOVI KABINET. — ENVER BEJ JE POSTAL ŠEF GENERALNEGA ŠTABA. — POULIČNI NEMIRI. — NOVE ODLOČBE ZA MESTNO VARNOST. — TURČIJA, ZAVEZNIKI IN EVROPA. — VLADA JE BAJE POKLICALA SVOJE ZASTOPNIKE IZ LONDONA.

London, Anglija, 24. jan. — demonstrante. Nastalo je medse-dnevi. Najbrže bude preteklo več dni bojno striranje, katerega žrtve predno bode jasen položaj v Ca-rigradu. Nikdo ne ve kaj pome-ni ta nemeden prehod, vsa di-plomacija je pa prepričana da zadev sene.

Ljudstvo se sedaj izgovarja, da ni želelo njegove smrti, toda kar se je zgodilo, se ne more več popraviti.

Člane starega ministrstva so danes spustili iz zapora in smeli se vriniti vsak na svoj dom.

Carigrad, Turčija, 24. jan. — Po pogrebu Nazim paše so odšli člani novega kabinta v palačo Visoke Porte in prisegli sultantu zvestobo.

Zastopniki balkanskih zavez-nikov v Londonu pričakujejo od-govora na noto velesil in se po-tem hodo ukrepali naprej. Ako bode odgovor nepravilen, name-ravajo poslati Turčiji ultimatum gledje Drinopolju in Egejskih o-tokov. V slučaju, da se potem ne dobitjo zadostenja, se premirje razveljavljati in začnejo nove sovraž-nosti.

Dunaj, Avstrija, 24. jan. — Vsa Evropa nestrpo pričakuje nadaljnega razvoja in s posebnim strahom gleda na Rusijo, ki bude gotovo imela v pri-hodnjem na Balkanu odločilno besedo.

Zastopniki balkanskih zavez-nikov v Londonu pričakujejo od-govora na noto velesil in se po-tem hodo ukrepali naprej. Ako bode odgovor nepravilen, name-ravajo poslati Turčiji ultimatum gledje Drinopolju in Egejskih o-tokov. V slučaju, da se potem ne dobitjo zadostenja, se premirje razveljavljati in začnejo nove sovraž-nosti.

Carigrad, Turčija, 24. jan. — Po pogrebu Nazim paše so odšli člani novega kabinta v palačo Visoke Porte in prisegli sultantu zvestobo.

Novi kabint je takole sestavljen: Veliki vezir in vojni minister, Mahmud Šefket paša; pred-sednik državnega sveta Said He-lim; notranji minister Hadji Adil; zunanjji minister Muktar bej; mornarični: Čurukusa Mahmud; justični: Ibrahim paša; finančni: Rifaat bej.

Enver bej, voditelj Mladotur-kov, je bil imenovan danes šefom generalnega štaba turške ar-made.

Talaat bej, ki je prevzel začasno notranje ministristvo, je naz-nanil danes zastopnikom velesil, da je ukrenil vse potrebno za mestno varnost. Poslal je vsem provincialnim govorjem sporo-mimo, katerim jim naznana sprejembo vlade, in jih prosi naklonjenosti rekoč, da je novo ministrstvo sklenilo braniti državne interese in preprečiti na-poročali, je streljal Nazim pašev pohobnik na množico in srušil.

Carigrad, Turčija, 24. jan. — Novi turški kabint je sklenil od-poklicati iz Londona svoje miro-vne poohlašenice. Nadalje je na-prisili otomanska vlada svoja zastopnika na Dunaju in Petro-gradu, da naj se nemudoma vr-neta v Carigrad.

London, Anglija, 24. jan. — Eden izmed turških mirovnih po-ohlašencev je reklo:

"Za kri Nazim paša so odgo-vorne evropske velevlasti. Silile so Turčijo, da naj izroči Drinopolje in posledica tega je bila njegova smrt!"

Zvečer so se vrili po mestu nevarni rauil nekega demona-stranta Nuhmeda Nedzifa. Nato precej oseb. Veliko so jih arreti-se. Je prikazal pri oknu Nazim paša in začel nesramno psovati.

Carigrad, Turčija, 24. jan. —

Razmerje med zaveznički in Turči-jo je nekako sledi:

Turška vlada nikakor ne želi novih sovražnosti, vse je odvisno od velevlasti. Ako pa na vsak način zahtevajo vojne, se bodo Turki vojevali, akoravno nimajo zadostnih denarnih sredstev. Glede vojaštva je Turčija na boljšem, kot je bila v začetku vojne. Odločilno besedo ima Rusija. Drinopolja ne da ljudstvo pod nobenim pogoju. "Rajši umreti kot pa prepustiti sveto mesto!" to je deviza turškega ljudstva.

London, Anglija, 24. jan. —

Italijanske, britanske in druge vojne ladje so dobile povelje, ta-koj odpluti v turška vodovja. Ta-ko naznajo brzojavke iz pri-stanči Sredozemskega morja.

London, Anglija, 24. jan. — V današnjih večernih seji so skle-nili zastopniki balkanskih zavez-nikov čakati nadaljnega razvoja. Zastopniki Grške, Srbije in Črne Gore so naprosili svoje države za poblastilo, potom katerega bi lahko takoj prekinili pogajanja, če bi se jim to zdelo za potrebo. Bolgarska delegacija ima podobno poblastilo že v rokah.

Carigrad, Turčija, 24. jan. — Novi turški kabint je sklenil od-poklicati iz Londona svoje miro-vne poohlašenice. Nadalje je na-prisili otomanska vlada svoja zastopnika na Dunaju in Petro-

gradu, da naj se nemudoma vr-neta v Carigrad.

London, Anglija, 24. jan. — Eden izmed turških mirovnih po-ohlašencev je reklo:

"Za kri Nazim paša so odgo-vorne evropske velevlasti. Silile so Turčijo, da naj izroči Drinopolje in posledica tega je bila njegova smrt!"

Turški zastopniki so silno ža-lostni toda po njihovem mnenju se je moralto zožediti, ker pozna-jajo domovinsko ljubezen svojega naroda in jim je znan duh, ki vladava v armadi.

Edino laški konzul markiz Imperiali in francoski Paul Cam-bon, ki sta v Londonu lahko pre-sodita te dogodek, ker sta prez-vela več let v Carigradu. Markiz Imperiali se je sam izrazil:

Ako prisilimo Turčijo, da od-stopi Egejske otote in Carigrad bodo postale iz Turkov kr-volčene zveri.

Berlin, Nemčija, 24. jan. —

Tukajšnji turški poslanik Osman Nizami paša je reklo:

"Sedaj vidijo balkanski zavez-niki in velevlasti česa so Turki zmožni, kako zamorejo kljubo-vati in kakake žrtve so pripravljeni žrtvovati. Nič ni nevernejšega od ranjenega leva!"

Petrograd, Rusija, 24. jan. —

Vest, ki se razširja med inozem-

stvom, da namerava ruska vlada

poslati svoje čete v Malo Azijo

ako bi ne bila mirovna konferen-

ca hitro končana, je neresnična.

Zastopnik Turčije in ruski zunaji-

ni minister Sergius Sasanov sta

se danes kaki dve urij posvetova-

a. Vsebina pogovora ni znana.

Drastična odredba.

New Haven, Conn. 24. jan. —

Zdravstveni urad je izdal danes ukaz, da morajo vsi možki, žens-

ke in otroci, katerih se je lotil oslovski kaščil, nositi vidno zna-

mjenje.

Slika nam predstavlja slovensko godbo iz Collinsburga, Pa. Obširno poročilo o ustanovitvi in napredku te za slovensko stvarvelevažne naprave smo priobčili v včerajšnji številki.

Bodoči senat.

V zveznem senatu bodo imeli po-četrem marcu demokrati abso-lutno večino.

Washington, D. C., 24. jan. — Vsled izvolitve John Shields-a na-slednikom senatorja Sanders-a za državo Tennessee je v zveznem senatu demokratom po četrem marcu zagotovljena večina tudi v slučaju, da ne bo v nobeni državi izvoljen kak demokratičen senator.

Z 48 glasovi, ki so jih imeli do-sedaj, bi s pomočjo podpredsed-nika Marshalla že itak obvladali senat. Z 49 glasom so pa dobljali obsoletno večino. Mogoče je, da došlo je še kaka druga država, na primer Wyoming, West Vir-ginia, Illinois ali New Hampshire demokratičnega zastopnika v se-nat. V West Virginiji in Illinois imajo republikanci in progressivi skupno večino, a dosedaj se še niso mogli sporazumeti. Senator Jackson iz Marylanda, ki je bil imenovan na mestu umrlega se-natorja Rayner-ja, se bode moral koncem tega leta tudi umakniti demokratu.

Washington, D. C., 24. jan. — Za kri Nazim paša so odgo-vorne evropske velevlasti. Silile so Turčijo, da naj izroči Drinopolje in posledica tega je bila njegova smrt!"

Milwaukee, Wis. 24. jan. — Na poti iz St. Paula semkaj je umo-bolni pismunoš Aleksander Shut-te iz Mankato, Minn. ustrelil svojega spremjevalca, policista Budde, ki je spremjal prvega v umobolnino in nato še samega sebe. Dvojna žalojava se je dogo-dila, ko je vozil vlak skozi West Allis.

Umor in samomor na vlaku.

Washington, D. C., 24. jan. — Le malo upanja je, da bi rešili tri premorjarje, katere je včeraj za-služilo v East Lehigh premogovni-ku v Tonqua. Najbrž jih je ubilo padajoče skalovje.

Za newyorško pristanisce.

Washington, D. C., 24. jan. — Senator O'Gorman je užolil danes predolgo, ki zahteva \$250.000 za poglobitev in razširjenje new-yorskega pristanische. Tekom zadnjega časa so nameč v tem pri-stanišču nasedli trije parniki.

Alojzij Škrabar.

Nesreča v premogovniku.

Pottsville, Pa. 23. jan. — Le malo upanja je, da bi rešili tri premorjarje, katere je včeraj za-služilo v East Lehigh premogovni-ku v Tonqua. Najbrž jih je ubilo padajoče skalovje.

Za newyorško pristanisce.

Washington, D. C., 24. jan. — Senator O'Gorman je užolil danes predolgo, ki zahteva \$250.000 za poglobitev in razširjenje new-yorskega pristanische. Tekom zadnjega časa so nameč v tem pri-

stanišču nasedli trije parniki.

Cena vožnja.

Parnik od Austro-American-orge

odpluje dne 5. februarja.

Voznja stane in New York-ede.

Trsta in reke \$34.00

Ljubljane 34.60

Zagreba 35.20

Voznje listke je dobiti pri

FRANK SAKSER,

2 Cortlandt St., New York, N. Y.

6104 St. Clair Avenue, N. W.

Cleveland, Ohio

Frank Sakser,

22 Cortlandt St., New York City.

NAZIM PAŠA

Slika nam kaže ustreljenega dosedanjega vrhovnega poveljn-ka turške armade, Nazim pašo. Zamrlega dolje Mladoturki, da je kriv porazov, ki jih je Turčija v zadnjem času doživel. Kljub temu je bil Nazim paša eden najzmožnejših turških generalov in je poraze pripraviti drugim faktorjem.

Stavka natakarjev.

Velikanski izgredi.

Newyorška policija je z veliko brezobjektostjo nastopila proti stavkarjem.

PRAVCATE BITKE.

V mnogih hotelih so uslužbeni soglasno zapustili svoja mesta. — Lastniki prete.

Pred vratu glavnega stanovanja stavkarja odbora natakarjev v Bryant Hall na 42. cesti in 6. Ave. v New Yorku je policija uporabila izvanredno surov napad na stavkarje. Že na vse zgodaj so došli na mesto policisti v civilu in uniformi in ko so pozneje natakarji zapustili hotele ter hoteli oditi v določeno stavkarovo taborišče, je bilo od strani police vse pripravljeno na boj.

Stavkarja so skušali pridobiti na svojo stran uslužbenec Knie-herbocker-hotel, in to je dalo police povod, da je navalila na stavkarje. Potisnila jih je nazaj ter pri tem izdatno uporabila krepelce. Pred Carlton-hotelom, kjer so stavkarji razbili veliko množico. Tekom noči je bilo najmanj 40 stavkarjev aretovanih.

Dijaki Columbia-vseučilišča so ponudili posestniku vseučilišča restavracije svojo pomoč, ker je došlo do restavracije 30 natakarjev na stavko. Zahteve n

Robespierre.

Dr. John SHIKOVSKI

(Slika iz francoske revolucije).

Detinska doba Maksimilijana Robespierre ni bila srečna. Rodil se je v Arrasu. Oče je bil odvetnik, mati mu je umrla prav zgodaj. Nato je odšel njegov oče na potovanje v Rusijo, odkjer se ni nikdar več povrnil. Še do danes ni znano, kje in kako je umrl. Osiročeni otroci, dva dečka in dve dekle, so bili izročeni javni dobrotnosti. Šarloto in Henrijeto, ki je umrla v mladih letih, so oddali v žeznitsko sirotinščino v Turneju. Dvajsetletni Maksimilijan je dobil brezplačno mesto v kolegiju Louis-le-Grande v Parizu, in če nekaj časa tudi mlajši brat Avgust. Maksimilijan je bil za svoje leta nemavdano razborit. Njegovi šolski tovariši so pripovedovali, da se je umikal vsakemu občevanju z njimi. Njegov edini priatelj in zaupnik je bil Camille Desmoulin. Drugač pa je živel le za svoje učenje in veljal je v kolegiju za najspomembnejšega in najmarljivejšega učenca. Dobival je vse nagrade; zlasti se je navduševal za grške in rimske govornike. Izza njegovega bivanja v kolegiju pripravljajoči zanimivo dogodilo. Ljudevit XVI. je poselil nekoč zavod in učitelji so izbrali najbolj nadarjenega učenca, da pozdravi kralja. Ta je bil seveda Maksimilijan Robespierre. In tako je Robespierre pozdravljen z vzenjenimi latinskim verzami onega kralja, ki ga je osemnajsta let počne poslal na gilotino.

Po dovršenih nankih je odšel Robespierre v svoje rodno mesto Arras, kjer se je nastanil kot odvetnik. Na dan svojega odhoda je načrnil še zanimiv poset. Ni obiskal sicer šudovorne matere božje, temveč človeka, ki ga je od vseh ljudi najviši in spoštoval — to je bil slavni Jean-Jacques Rousseau. V Ermonville blizu Pariza se je napotil mladi Robespierre, da obiske filozofa in nedogovorja Rousseauja. Čigar nauke je potem najgorješnje razširjal.

V Arrasu je živel Maksimilijan s svojim bratom in svojo sestro Šarloto. Živili so revo, ker odvetnikovanje ni donašalo mnogo. Robespierre je vstopil v društvo mladih ljudi, ki so se navduševali za vino, ljubezen in poezijo. Vsačko leto v juniju so priredili "svetost rož". Vtem času je delal Robespierre tudi verze, s katerimi se pa ravno ni proslavil. Življenje v tem majhnem provincialnem mestu ga ni zadovoljilo. Težil je v veliki svet, ali spričo svojega siromaštva ni vedel, kako bi urešnili svoje težnje. Kmalu nato je bil sklican državni zbor na kraljev načrt v Versailles; Robespierre je nastopil kot kandidat v svojem rodom kraju, bil je izvoljen in početkom maja 1789. je odpotovel Pariz. Kovčev in deset eekinov, kolikor je potreboval za pot, si je moral izposoditi.

S svojim prvim govorom v parlamentu ni imel Robespierre sreče. Bil je razburjen in zmelen, drgetal je, kakor je sam priznal, ob misli, da mora stopiti na tribuno. Glas je izdal njegov strah, kakor hitro je pričel govoriti. Ob njegovem prvem govoru so se mu posmeševali zastopniki desnice. Robespierre je govoril patetično in pridigoval, nakar je vzkliknil saljivo: "Dvignite se gospodje, to je kralj!". Po dvorani je zabučal smeh in Robespierre je moral prekiniti svoj govor. Kot poslanec je dobival manj 18 frankov; trenutno od tega zneska je pošiljal svoji sestri Šarloti. Z ostalim zneskom se ni mogel povzpeti nikam. Ko se je v oktobru 1789. preselila narodna skupščina v Pariz, je živel Robespierre v siromašni sobi in ni bil v dotiki s svetom. Niti toliko mu ni ostajalo, da bi šel semintje v gledališče, kakor si je strastno želel.

Čeprav Robespierre v parlamentu še več časa ni željal pričakovanih lavorik, tem večji vpliv si je pa pridobil kot ljudski govornik. Zlasti v jakobinskem klubu je bil eden najpriljubljenejših in najbolj znanih govornikov. V tem klubu so ga že v drugem letu njegovega bivanja v Parizu prispevali med vplivne voditelje regionalne stranke.

Bilo je na večer 17. julija 1791. po zborovanju na Marsovem polju. Po mestu se je raznesla vest, da bodo voditelji demokratične stranke arretirani. Najbolj znani med njimi: Danton, Desmoulin in tudi Robespierre so zapustili

svoja stanovanja in iskali skrivališč. Ko je prišel Robespierre skozi Rue Saint Honore, ga je ljudstvo spoznalo in ga pričelo živahnno pozdravljati. Situacija je postajala za Robespierra nevarna, ker je bilo naokolo vse polno vohunov reakecij. V tem trenotku pristopil k njemu neznanec in ga poprosil, naj odide z njim, dokler se ljudstvo ne razide. Robespierre je šel z neznancem, ki je bil stolar Duplay v Rue Saint Honore, kjer je imel stanovanje in delavnico. Prihodnji dan je Duplays obitelj prisrečno prosila Robespierra, naj ostane v njihovi hiši. Robespierre je bil zadovoljen, dobil je pri Duplaysjevih dve sobici, kamor si je dal primesti svoje stvari.

V teh skromnih razmerah je preživel Robespierre tri leta, to je do svoje smrti. Bil je srečen. Danton je sicer dejal, da živi Robespierre med "neunamimi in brbljivimi babami", a s to neprisajno sodbo je Danton gotovo delal krvico Duplaysjevem, ki so bili res brez izobrazbe in brez zanimanja za više cilje, a bili so dobrji ljubnjivi ljudje. Stari Duplays se je zelo zanimal za politiko, njegova soprona je bila razumna žena in otroci, tri hčere in en sin, so se kosali s starši v spoštovanju do svojega slavnega sostanovaleca. Ena od Duplaysjevih hčerk je bila baje tudi zaljubljena v Robespierra in je mislila, da postane njegova žena. Bila je njegova zaupnica in priateljice so jo v šali nazivajo "madame Robespierre".

V isti meri, v kateri je rasla slava in moč Robespierre, v tisti meri je postajala hiša Duplaysjeva središče političnega življenja v revolucionarnem Parizu. Na večer so se shajali tukaj voditelji francoske skupnosti Robespierra, ki je nadavno sedel tih in zamišljen ob kamnu. Ženske so delale ročna dela, a naokolo so sedeli Desmoulini, Sanit-Just, Couthon, Lebas, Collot, d'Herbois slavnih likov David in drugi znameniti ljudje. Razgovarjali so se o dnevnih političnih dogodilih, včasih je čital zbrani družbi Robespierre Corneillevo ali Racinevo drame ali pa je Lebas igral na gosi ali zapel romanico.

Na Robespierrovem prigovarjanju sta se preselila tudi njegov brat in njegova sestra v hišo v Rue Saint Honore. Šarlota se pa ni razumela s starim Duplaysjem, zato se je kmalu izselila in zvabila celo brata s seboj. A Maksimilijan se je kmalu vrnil v družinski krog Duplaysjevih, kjer je preživel najvažnejša leta svojega življenja. Malomeščanske življenske navade, ki so vladale tam, so bile všeč. On je postal vedno, kakor je bil vajen že iz mladosti, človek brez velikih potreb in zatev in po svojem ideallu strogega in krepostnega republikanca je sam najvažnejši živel. Čeprav je imel nekaj časa vso oblast v rokah, ni svojega vpliva nikdar izrabljala za osebne koriste. Ko ga je doletela odsotna, je bil prav takoj siromašen kakor oni dan, ko je prišel z izposojenim kovčegom in izposojenim denarjem iz Arrasa. Privedel "nepodkupljivi", ki mu ga je dalo ljudstvo, je zasluzil v polni meri.

"Praznik najvišjega bitja", ki je bil 8. junija 1794. je bil za Duplaysjevo obitelj višek njihove življenske sreče. Na ta dan je nastopil Robespierre pred vsem ljudstvom na tuillerijskem vrtu kot najvišji duhovnik novega božanstva, ki ga je sam uzakonil. Svečano je bil okinčan, v modrem plášču in v črnih svilnih hlačah je stopil zjutraj v družinsko sobo in Eleonoru mu je podala venec iz poljskih evtev in žitnega klasja, ki ga je nosil med obredom. Očividno je bil razburjen, ko je odhalil, da je vse zgodilo.

"Kaj naj storim. Ob tem času ne pelje noben vlak in ni nobene nevarnosti!" Med vratil se še Rivard enkrat obrne in reče:

"Ako sreča kaž voz, Madeleina, pazi, da te ne povozi. Tudi s pščki ne smeš igrati. Ali me boš mirno počakala na klopcici, če bi me še ne bilo tam?"

"Da, moj dobr papá!" Dete je bilo vsega njegova sreča. Večkrat se ga je polstila neumiliva bojazen, da bi se mu kaj zgodilo.

Na kolodvoru je Rivard kmalu opravil svoje dnevne dolžnosti. Še predno se je prav zavedel, že bila ura pol dvanaest. — To je bil čas, da je pomislil na opoldanski vlak. Hitel je po proggi, da prestavi tir. Točno je prvočil vlak in se ustavil na takozvanem "mrvi tir", da počaka prihoda brzovlaka. Kmalu so naznani zvonovi poldan in ekspresni vlak po zvoncu signaliziran, mora priti vsak hip.

"Ali minute teko — in vse je mirno."

"Na, danes se mu pa ne muči," reče sam pri sebi uradnik. Bilo je nemogoče, da bi šel na postajo in poizvedel za vzrok zamude, zakaj brzovlak lahko privozi vsak trenutek in njegova navzočnost je neobhodno potrebita na tem nevarnem križišču. Poteklo je četrte ure — dolge, ka-

ločili so ji celo rento, ki jo je uživala do smrti. Tako je svet doživel groteskni prizor, da je dobivala sestra kraljevega ubijalca pokojnino od Bourbonev! Sarlot je tudi odložila ime Robespierra in se nazivala Carraut. Mnogo strupenih obrekovanj, ki so jih razširili reakcionari o Robespierri, je imelo izvor v Šarlottini izmišljene izjavah. Proti koncu svojega življenja je spisala Šarlota svoje spomine, v katerih je opisala svojega brata tako kakov je bil v resnici in preklicala vse strupene napade nanj. Umrla je v Parizu 1. avgusta 1834. leta.

Ekspresni vlak štev. 113.

(Prevel Starogorski.)

(Prevel Starogorski.)

Ko je v cerkevni stolpu udarila ura šest, se skočil Rivard iz postelje in se je oblačil v vseh nagllico, da nastopi službi. Bil je ležniški uradnik na majhni postaji Ambroye na proggi Vendome in je bil v eni osebi blagajnik, čuvaj in namestnik postajnega načelnika.

Akoprav služba ni bila težka

in je prihajalo le malo potnikov in se manje prevoznega blaga, je imel vendarle neko odgovornost.

— Opoldan pelja skozi to majhno postajo pariški brzovlak, ekspres št. 113, in tedaj je moral iti nekaj sto metrov stran iz postaje, k bližnjemu čuvajnici, da postavi proggi na tovorni vlak, ki dospe do postaje četrt ure poprej, kakor brzovlak.

Uradnik je bil od svojih predstojnikov članom radi točnosti v službi in že večkrat bi imel biti povisan, a je vedno z zahvalo odklonil.

Mirem pot mu je eurljal raz čelo. — Kaj ga briga konečno nesreča nepoznanih, da je le rešeno njevo dote? — Kaj mu je ves svet, kaj vsa zemeljska sreča, aka pa izgubili dote... Ne... Glas dolžnosti je zadušil obupen klie očetovega srca.

Ne! On nima pravice tako ravnati in dolguje svoje življenje potnikom, ki se zaupajo njegovi pazljivosti. Ako bi zahtevali od njega še več, ne sme omajati niti za trenotek.

Vlak se bliža... Neprimensko

stoži uradnik ob čuvajnici, drže za ročaj... Sedaj je doseglj klopmotiva otroka... in ... mi... mi... šestimi leti se je poročil z lepim kmetskim dekletonom iz okolice. Kot poročeno darilo, mu je že želničarska družba obljubila prvo mesto čuvajnici za soprogo.

In to mesto je dalo mladi ženi dovolj časa, da je lahko vzgajala malo Madeleino, ki je z veselim smehom in vriskom krasila tih dom.

Rivard je naglo popil svojo kavo in ko se je pokril s službeno čepico, je zaklical jasen glasek in postelje:

"Papa, ali te smem danes obiskati?"

Rivard stopi k postelji in po ljubi dekletona.

"Saj veš, ljubica, da nimam rad, ako eres stran brez mamic... in opoldan mora vendar kuhati..."

"O, pa... zelo bom pazila, da se mi ne žgodi. Ali snem priči, papa?"

Ni imel moči, da bi ne uslušal njenje majhne prošnje.

"Da, da... smeš... le pridi!"

"Ah, papa," vzklikne dekleton, vse srečno in se oklene njegovega vrata. "Tako te imam rada!"

Rivard se obrne še enkrat k spongi:

"Pazi, da ne bo Madeleine šla pred poleno uro na cesto!"

"Ti si v resnici junak," mu odvrne srečno glasom. "Vedno se ukloni!"

Rivard — z rameni.

"Kaj naj storim. Ob tem času ne pelje noben vlak in ni nobene nevarnosti!"

Med vratil se še Rivard enkrat obrne in reče:

"Ako sreča kaž voz, Madeleina, pazi, da te ne povozi. Tudi s pščki ne smeš igrati. Ali me boš mirno počakala na klopcici, če bi me še ne bilo tam?"

"Da, moj dobr papá!"

Dete je bilo vsega njegova sreča. Večkrat se ga je polstila neumiliva bojazen, da bi se mu kaj zgodilo.

Na kolodvoru je Rivard kmalu opravil svoje dnevne dolžnosti.

Še predno se je prav zavedel, že bila ura pol dvanaest. — To je bil čas, da je pomislil na opoldanski vlak.

Hitel je po proggi, da prestavi tir.

Točno je prvočil vlak in se ustavil na takozvanem "mrvi tir", da počaka prihoda brzovlaka.

Kmalu so naznani zvonovi poldan in ekspresni vlak po zvoncu signaliziran, mora priti vsak hip.

"Ali minute teko — in vse je

mirno."

"Na, danes se mu pa ne muči," reče sam pri sebi uradnik.

Bilo je nemogoče, da bi šel na

postajo in poizvedel za vzrok zamude, zakaj brzovlak lahko privozi vsak trenutek in njegova

navzočnost je neobhodno potrebita

na tem nevarnem križišču.

Tako svari so še možne v XX.

stoletju.

"Na, danes se mu pa ne muči," reče sam pri sebi uradnik.

Bilo je nemogoče, da bi šel na

postajo in poizvedel za vzrok zamude, zakaj brzovlak lahko privozi vsak trenutek in njegova

navzočnost je neobhodno potrebita

na tem nevarnem križišču.

Tako svari so še možne v XX.

stoletju.

Za importirane slovenske gra-

fonske plošče, Columbia-grafo-

fone, ure, verizice, prstane ali

korisnossibidi zlatutino, oziroma

srebrmino obrnite se na nas.

A. J. Terbovec & Co.,

P. O. Box 25, Denver, Colo.

Spomini iz vojske.

V ljubljanskem dnevniku "Slovenski Narod" priobča zdravnik dr. Oržen svoje spomine iz balkanske vojske. Ta zdravnik je namreč eden od onih požrtvovanih, ki so odšli prostovoljno na pomoč ranjenim bratom.

Turški pogreb.

Imeli smo opoldne opravka v mestu in se potem vráčali v našo bolnišnico skozi mestni park, ki leži ob levem bregu Nišave. Na drugem bregu reke je topničarska vojašnica, v kateri so bili nameščeni turški ranjeni. Oba brega sta zvezana z lesnim mostom. Zagledali smo voz, ki si škrapuje pomika čez most; vlečeta ga dva vola in voznik koraka počasi poleg njih.

Kaj in kam pač ta vozi? Kruh in moko vožijo po drugi poti, in tedaj so vozovi napolnjeni do vrha, ta je po bolj prazen in tovor je pokrit z neko odojo.

Voz pride na levi breg in jo zavije proti vzhodu in pride v bližino male hiše, pred katero je stala kmetiška žena srednje starosti.

— Mož, kaj voziš? — Voznik je nekaj zagodnjal. Žena pristopila k vozu, prime za odojo in jo privzigne. Obliče žene postane v trenotku presenečeno in strastno.

— Uh, nagi in mrtvi Turki so... troje jih je... pa kako strani so... vsi črni. Voz, vozi hitro naprej — In žena vrže odojo znotraj čez trupla.

Ko prideimo mimo nje, pokaže za vozom, češ, vidite, tam peljejo mrtve Turke. Iz oči ji sije gnijev in srd, desna roka pa se stisne v pest in grozeče za odhajajočim vozom:

— Prokleti, ubili ste mi sina. Spreteleto nas je in pospešili sile naši korake.

Raz drevje niškega parka se je pa vzdignili stoterji jata gavranov, ki so s svojim ostudnim kričanjem napolnili zrak in se zasidli na vozom. Viseli so nad njim kot črn grozje oblak. V Anatoliji pa bodo žene in deca teh treh zastonj stopale pred pragi in gledale, kdž se povrnje možje, očetje... ker mimo bodo spavalni na niškem pokopališču.

Arnavti.

Neke nedelje smo imeli opravka pri divizijskem komandantu in ta je nam povedal, da bodo drugi dan odpeljali iz Niša v Belgrad 1600 ujetnih Arnavtov. Ako si jih želimo pogledati da nam druge volje dovoljenje za vstop na kolodvor. Ponudbo smo seveda z veseljem sprejeli. Hoteli smo enkrat videti Arnavte, te klete sovraje srbskega naroda, ki so mu povzročili največ gorja in prelili največ srbske krvi. Sami niso nikoli orali in sejali, pa vendar so imeli na jesen obilo žitve; sami se niso pečali z živinorejo pa vendar so bili najlepši voli, najlepši konji njih last. S krvavim mečem so se polastili srbske zemlje, zarobili srbskega kmeta in postali gospodarji nad njegovo življenjem in smrtjo. Delaj za turškega ago in molči, to je morala biti deviza prebivalce Stare Srbije in Makedonije, ako je hotel sploh še živeti. Kdor se je pa skušal temu upreti, temu so Arnavti poženili ubogi dom, mu potokli družino in njega samega neusmiljeno pobili. Kjer je sodil arnavski meč, tam je skoraj popolnoma izginil srbski živelj ali je izumrl, ali se je pa izselil. Arnavti so pa mnogoč in širili po nekdaj čisto srbski zemlji in sedaj vprije ti paropriji in njih nemški prijatelji v Avstriji, da je ta zemlja od pamтивke njih last, da izvršujejo Srbi grozodestva nad njimi, ker hočejo imeti le to nazaj, kar je enkrat bile last vih pradedov, ker hočejo biti tam gospodarji, kjer se je prehol že potoke nedolžne srbske krvi. Mržnja do Jugoslovanov sploh, osobito pa do srbskega naroda, je dovela te nemške kulturonosne že tako daleč, da vpijejo sedaj po svojem časopisu: "Srbin je krvolok, a Arnavt je plamen, sobolodluben človek!" Svobodno jim; Srbi so prestali že toliko hudega, da bodo gotovo preprečili tudi te najnovejše arnavsko-nemške simpatije.

Drugi dan popoldne smo odšli na postajališče "Crveni krt", ker so tja pripeljali Arnavte iz niške tvrdnjave, da jih spravijo v železniške vozove. Na kolodvoru smo opazili že tedaj kako mnogo turških železniških vozov, kateri so Srbi v vojni zaplenili. Za kolodvorom poslopjem so pa stali Arnavti v dolgi koloni, širi in

stiri v vsaki vrsti. Vkljenjen ni bil nihče; z eno roko je držal roko soseda, v drugi roki je pa imel hleb lepega kruha. Na vsaki strani arnavtske vrste je stal po eni srbski vojak z nasajenim bodalom na puški. Začudili smo se početkom, da je potrebnata množična straža, posebno, ker smo videli dosedaj, da sta zadostovala za približno 50 ujetih Anatolcev navadno le dva stražarja. Spomnili smo se, da so to "kulturni" Arnavti, ki prekašajo v krvolčnosti in divjadi vsakega Azijata, domisili smo se, da je tudi neoborožen Arnavt neveran, ker onemoci umori in zadavi tudi z roko ali z zombi.

V belgradskih bolnišnicah se je dogodil slučaj, da je ranjen Arnavt napadel z zombi ženo, ki mu je streghla, da je ujetnik skušal zadaviti stražarja. Srbi še niso pozabili arnavtsko verolomnost, ki jih je zvabil z belimi zastavami v smrtonosno zasedo. Previdnost in paznost sta bili tedaj na mestu.

Arnavti so bili velike, vitke postave, sklonjeni malo naprej; videli si mladenice in sive starce. Celo tri ženske so bile med njimi, preoblečene v moške obleke, ki so se tudi udeležile boja in bili zatejete. Ko so jih otroci spoznali, so skakali in smeje vikali: "Vidiš, vidiš babu!"

Moški so stali mirno in gledali v tla; le časih je ta ali oni švige, z dívji pogledom po svoji oči in škrtačo pokazal svoje lepe bele zobe. Dozdevalo se ti, da strelja z očmi, da bi te najraje ubil s porledi in raztrzal z zombi. Arnavti imajo ozke in visoke glave; nos je velik in zakrivljen, ustne tanke in ostro zarezane. Obrvi goste, oči majhne, pogled streljač. Njih glave so nas spominjali na glave ptic roparje.

Ako si gledal te obraze, potem si, bil prepričan o grozodejstvih, ki so jih izvrševali te divje tolpe nad ubogim srbskim kmetom. Obenem se te je pa polastil gnev in srd, ki sta ti pognala krv v lice, da se najdejo ljudje, ki povzdujujo te, na najnižji stopnji stojec. Arnavte v deveta nebesa, a z delavnin in intelligentne Srbe in jo pa le psovke in blato. Sramota jih! Privoščili bi tem lažnjivecem, da bi morali vsaj eno leto živeti pod komando Arnavtov, kateri smo mi videli in potem bi gotovo drugače pisali.

Kmalu smo se nagledali teh ljudi in vrnili smo v bolnišnico. Arnavtsko pojmovanje o posesti.

Nekega večera so nam prinesli nekega pekovskega pomočnika v bolnišnico. Bil je ranjen na desnog, kamor mu je padel velik kos lesa; spremjal ga je njegov sošec, se precej mlad mož. Ko je ležal pomočnik na mizi, gladil ga je njegov spremjevalec po glavi in licu, ter ga prav nežno tolažil in bodril. Mislimi smo, da je njegov sorodnik, kar je pa on zanikal.

Pomočniku je bilo treba podvesti nekaj manjših žil, in ko je bilo to delo dovršeno, smo se zaceli razgovarjati z njegovim sošedom:

— No, kako se ti pa kaj godi, kako živis sedaj za časa vojne?

— Gospodine, ti ne veš, kako se jaz veselim srbskih zmag! Sedaj sem zopet lahko vrnil v svoj rojstni kraj, ki mi je v Stari Srbiji in katerega že nisem videl celih petnajst let.

— Pa kako to, kazaj si moral bežati iz rojstne vasi in zakaj se nisi smel vrniti domov?

— Bežati sem moral pred arnavtsko osvetno, pa poslušaj, me gospodine, da potem znaš, kako so nam gospodovali.

Umrl mi je oči in mi zapustil zraven drugega tudi dva lepa, mlada konja. Bil sem jih vesel, ker zasluzil sem z njima dobro, prevažajoč tovore in trgovce.

Nekega dne pride k meni trgovec in me naprosi, da ga podelim v preeči oddaljen kraj. Pogodila sva se za ceno, sedla na voz in konji se so potegnili. Ko pripravlja proti večeru že bližu kraja, kamor sva bi, a namenjena, zapazim na cesti obroženega Arnavta, ki namerica nasproti. Nisem ga bil vesel. Videl sem, da opazuje moja konja. Ko pripravljam do njega mi da znamenje, da naj ustavim. Mislim si, da to ne bode dobrega konea, in nisem se varal.

— Čuješ Srbine, češčava sta ta dva konja!

— Moja gospodine.

— Pa čuješ, ti bodes dal ta konja meni.

— Kako to? Konja sta vendor moja last.

— Slušaj me in molč! Konja meni ugajata in zato jih morata dati meni. Ali si me razumel?

Eti teh besedah je položil Ar-

Red in mir v novih bolgarskih pokrajinah.

Prof. A. Bezenšek.

Sofija, 28. decembra 1912.
V pokrajinal, katere so zavzele armade zaveznički držav, ljudje niso cele vekove vedeli, kaj je red, kaj mir in dejel. Ako je od časa do časa nastalo zatišje, je bilo le zatišje pred burjo. Ko je burja po krovprelitju utihnila, nastala je bednost in tuga med prebivalci. To je dalo povod za novo nezadovoljnost in za nove homatične.

Tako je šlo leto za letom, vek za vekom. Letos pa mora — na srečo makedonskih prebivalcev po najhujši burji biti enkrat konec dolgovkovnemu neredu in nemiru.

Seveda na mah se to ne more spreobrniti; kajti v vsakem slabem ali dobrem stanju človeka leži nekaj inercije, tako da se mu zdi težko, naenkrat se odreči nadavam, če tudi izprevidi, da bi bil bolje zar: ako bi se populoma izpreobrnil. Saj je že starim rimski pesnik Ovidij rekel: "Video meliora proboque, deteriora sequor".

Pod novo bolgarsko upravo so zopet hoteli nekateri nemirni elementi raznili narodnost (bivši řekni in drugi) svoje prejšnje "delovanje" nadaljevati. Temu pa hoče novo imenovani gubernator Makedonije general VilkoV narediti konec enkrat za vselej.

Izdal je takoj po svojem nastopu iz Sercesa proklamacijo do vsega prebivalstva v Makedoniji, v kateri med drugim veli:

"Ustanovljene vojske in civilne oblasti pod mojim nadzorstvom amčijo vsem mirnemu prebivalstvu popolno osebno in premožensko sigurnost, da se morejo koristiti s svobodo in z vsemi njenimi pravicami in dobratimi. Vse hiše in druga lastnina odsotnih se morajo ohraniti. Nobena medsebojna razprava ni dovoljena; nobene čete, nobeni četniki ne obstoje več. Oblastnije bodo skrbale za mir in red in uvajale zakone carstva."

Makedonci so sicer slišali o načelih enkaosti, ravnnopravnosti in zakonitosti tudi v nekaterih manjih periodih, n. pr. ko so Mladoturki hoteli uvesti svoj režim po narekovani židovskih framinonov. Lahko je obetati, da se bo vladalo po resnicu, posebno v tem slučaju, ko je kovan proti tem načelom, in ko so oni, ki verujejo v koran, isti, ki bi morali ta načela na delu pokazati. Turkom so ž v zibelki njih starši, a po nejih njih učitelji v glavo vtepalji, da kristjan ni človek, in začim vse krištanjan (gjaurov) ubije tem ložje bo prišel v carstvo Alaha.

V tem je izvor turške krivičnosti in turškega tiranstva. Načela so ostala načela, a v resnici je koran poveljeval po onih, kateri so imeli moč ali oblast v rokah.

Ta žalostni režim je propal za vedno s propadom Turčije. Zdaj se začne nova doba v osvobojenih pokrajinah.

Proklamacija generala Vilkova ne bo ostala samo na papirju, nego bo do pičice izpolnjena.

Bolgarsi zakoni ne poznačajo razločka med prebivalci, ki so raznih narodnosti in raznih ver. Vsi so pred zakonom enaki. Makedonski Bolgari torej ne smejo misiliti, da so se zdaj samo uloge premenile in da bo včerajšnji srežen jutri lahko tiran postal, a tisan da bo suženj!

Nova uprava bo enako kaznovala in preganjala vse one, ki rušijo red in kalijo mir, bili to Bolgari ali Turki. "Pravda" (pravica) bo danes tam, kjer je vladala do sedaj nepravda — tako stoji pisano v proklamaciji — za to jamčijo bolgarski zakoni in bolgarska konstitucija.

To morajo dobro upoštevati vsi prebivalci novosvojenih pokrajin, kajti samo s zakonitijo se mora vzdrževati red, in le tam, kjer je pravica, je mogoč normalen razvitek in napredek.

Bolgarsi narod se je vojeval pravzaprav ne proti turški armadi, ampak proti nepravdi in tiraniju, ki je vladalo v teh pokrajinah. In zato se morajo sedaj strogo paziti zakoni, da bo enaka pravda za vse.

Bolgarsi četniki, ki so se poznej boriли proti krivici in tiraniju, a pri tem včasih sami delali krivico in tiranizirali ljudi, so zabredli — hote ali nehotje — do polozaja, katerega označuje latinski rek: "summus jus, summa iniuria".

Severov Almanah in Zdravstvene za Slovence za 1913 lahko dobite zastonj. Dobite ga od Vašega lekarja.

Nihče ni

brez tistih razrsjiv jivih glavobolov, ki včasih pridejo, ko jih najmanj pričaku ste. Ni Vam treba trpeti, ako rabite

Severove Praške zoper glavobol in neuralgijo

(Severa's Waters for Headache and Neuralgia.)

Cena 25 centov škatljica.

Kje so: ELIX KOKEN, LOVRE ARŽEN in TOM ZAJC? Za njih naslove bi rad zvedel in budem vsakemu zelo hvaležen, če mi kdo sporoči; najraje pa vidim, da se mi sami javijo. — Lovre Seljak, Box 24 Ben Bush, W. Va. (24-25-1)

Severov Balzam za pljuča

(Severa's Balsam for Lungs)

se pripreča radi njegovih učinkov pri

zdravljenju kašlja, hričavosti, davice, vnetje sapnikov in veliko drugih nepriljubljenih sproblemativ.

Cena 25 in 50 centov.

Severov Živiljenski Balzam

(Severa's Balsam of Life)

je bil popolnoma preizkušen v veliko število različnih preizkušanjih. Preizkušite ga in se preberite. Pripravljen je zozem.

zapeko, neprejavljivo, težko prejavljivo, otrplja jetra, izpehanje, napihanje,

in veliko drugih nepriljubljenih želodcev, kateri pa pričajo.

Cena 75 centov.

Kadar rabite dravila — vprašajte vašega lekarja za Severova. On jih prodaja. Zavrnite nadomeščitve. Ako jih nima v zalogi, pišite k nam za zdravila in zdravilni.

vse.

W.F. SEVERA CO.

CEDAR RAPIDS, IOWA

Novi režim je pa v stanu sam deliti pravico in vzdrževati red, brez krvic in brez tiranstva; zato je general Vilko dobro rekel v svoji proklamaciji: "nobene čete, nobeni četniki ne obstoje več!" Obstaja samo: ravnnopravnost, svoboda in zakonitost!

POZOR SLOVENCI!

GLAS NARODA

Slovenic Daily
Owned and published by the
Slovenic Publishing Co.
(a corporation.)
FRANK SAKSER, President
JANKO PLESKO, Secretary
LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of Business of the corporation and
address of above officers: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

cele leta velja list za Ameriko in	\$3.00
pol leta	1.50
leta na mesto New York	4.00
pol leta na mesto New York	2.00
Evropa za vse leta	4.50
" pol leta	2.50
" cevna leta	1.75

GLAS NARODA izhaja vsak dan iz
vsemih nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
issued every day, except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00

Advertisement or agreement,

Dopisni brez podpisa in osobonosti se ne
dovoljuje.

Denar naj se blagovaj pošljati po —
Money Order.

Pri spremembah kraja narodnikov
prosim, da se nam tudi prejmeta
blagovne naznane, da hitrejšej najde
mo naslovnika.

Dopisni in pošljivatva naredite ta da
sov.

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St. New York City,
Telefon 4687 Cortlandt

Koncem tedna.

—o—

Hudomušč nam je pisal te-
vrtice: "V Joliju je res poseb-
ne vrste "vita", namreč gospoda
zelo srhorita in častilepnosti ni-
kdar sita."

Ako bi neki gospod v Joliju
dal roko na srec in se malo spo-
mljal na tempi passati, ne bi pri-
njih iskal pezdirja v očesu, ko
si sam bruno v njem.

Slovensko Zavetisce je tru v
peti gospodi v Joliju; pa zakaj?
Ker ne trobi na pozavno.

Vedno se je pisarilo o bolnem
možu ob Bosporu, a sedaj se kaže,
da je podoben značaj, katere-
mu odsekaj jedno glavo, pa jih
vse potrebujeta.

Avtstria demobilizira. Ni čuda,
saj drugače kaj lahko — falira!

Vse je že kazalo, da se na zem-
ljo vrne angelj z oljko. A Tur-
ci se popadli za poleno in ga
češko odpoditi.

Budimpešta in Dunaj pravita:
Ostanji na Hrvaskem se pasi Ca-
vaj.

Na Angleškem so splovali naj-
večjo vojno ladjo sveta. Zgradili
so jo po naročilu ne kake vele-
sile na morju, temveč po naročilu
Brazilije. Ali rabi Brazilija takih
vojnih ladij? Nikakor ne! Južno-
ameriške države si vedno naba-
vijo par dobrej vojnih ladij, da
jih v slučaju potrebe, to se pravi,
če kje nastane vojna, pridoča z
velikim dobičkom eni vojskujo-
čih se držav. Po mednarodnem
pravu se kaj takega imenuje va-
rovanje neutralitete!

Avstria in Albanija.

—o—

Pod tem naslovom ljubljanska
"Zarja" piše:

V časopisih, ki stope pod vpli-
vom vladnih krogov, čitamo zdaj
pogostoma simpatično besedo,
katere doslej nismo prav preve-
krat zasledili v teh kolonah: Na-
rodno avtonomijo. Velikodusna

Avtstria nastopa z vsem svojim
vplivom za avtonomijo Albanijske
in zahteva z nasajenimi bajonetmi,
da se ustavovi bodoča Albanijska
na podlagi narodne avtonomije.

Dunajska Preša celo spominja
Srbito, da se je Avstria že s Tit-
tonjem dogovorila v tem zmislu,

ko je bila integrata Turčije še
nedotaknena in ko je vsaka be-
seda o Albanijski pomenila vme-
šavanje v notranje zadeve otoman-
skega cesarstva.

Ce se človek tako le malo za-
mislil, tedaj se mu polagoma za-
sveti, da smo vendar zelo napre-
dovali in da se je naša Avstria
iza sreda zadnjega stoletja prav
temeljito izpremenila. Še žive
med nami ljudje, ki se spominju-
jo na Metternichovo dobo in ve-
do, kakšno ulogo je Avstria ta-

kral igrala v Evropi in v svetovi
politički. In danes nastopa nek-
danji žandar evropske reakcije
kot pionir svobodomiselnih idej,
kot začetnik prostega občevanja
narodov; gorečo bakljo svobode
vihit nad svojo glavo in njegov
glas grmi od trozvezje do tripel-
antante: "Albanijo Albanec!"
Narodna avtonomija bodi temelj
države!"

Krasno ujogo si je izbrala ta
naša ljublj Avstria; samo neka-
tere težave je prezrla, kar se pa
takrat, ko so na mizi pristre-
nali žandar v karnevalu, moram tudi
nalegalo lahko izvršuje vsak pri-
likavec; veliki duhovi se bavijo
z velikim delom.

Avtstria hoče ustvariti novo
državo: Albanijo. To je teritorial-
ni pojem. Bodoča albansko kral-
jestvo ima biti ozemlje z določeni-
mi mejami. Toda etnologija na
Balkanu se ne vjema tako lepo s
hribi in dolinami, da bi se mo-
gla potegniti ena črta na zemljive-
vidu pa reči: Na tej strani so Al-
banici, na drugi so Srbi, pa druga
črta, ki bi ločila Albance in Grke
vsi. V takih razmerah je težko
reševati teritorialna vprašanja na
podlagi narodnega načela. Ali
Avstria, ki ima take genije, ka-
kor grof Berchtold pa njegovi
pomočniki v tiskovinem uradu, bo
gotovo kos takim težavam. Na-
radnje se dobri se kje za majhen
denar kakšna brošurica o Alba-
nici. In čemu smo imeli vsa dolga
leta svoje agente po Balkanu?

Le v eni točki se nismo na ja-
nem: Kako da naši veliki in mo-
dri državniki, naši politični vele-
uni, ki so seveda tudi splošno iz-
obraženi gospodje, vedno pozab-
ljajo na znani pomembni verz:
Warum in die Ferne schweifen!
Sieh das gute liegt so nah! —
Zakaj toliko skrb za oddaljeno
albansko avtonomijo, ko ninnajo
nikjer hvaležnejšega torisa za
realiziranje takih idej kakor do-
ma.

Ker smo tudi mi nekakšen del
Avstrie, imamo kolikor toliko
pravice, da se brigamo, kako so-
di svet o naše dragi domovini. Pa
nas obhaja skrb, da nam u-
tegnejo tupatati očitati neodkri-
točnost; lahko bi nas naposed
celo imenovali hinavee, ki zahte-
vajo od drugih, česar sami ne
store. Zares, uloga, katero si je
izbrala Avstria, nam je zelo sim-
patična, in če bi jo hoteli dosled-
no vršiti, bi se nam odprlo široko
polje. Povsod, kjer ječe zatirani
narodi koprneči po svobodi, bi
jela sreca triptiči za Avstrijo, ja-
scitnico narodov, krčiteljico no-
vih potov, učiteljico novih idej.
Samo glede na metodo imamo po-
misleke. Kadar zidajo hišo, iz-
kopljajo najprej tla za fonda-
ment, in ta sistem se še vedno
obnova. In še ni razveljavljena
stará módrost pregovora: Exem-
plum.

Avstria demobilizira. Ni čuda,
saj drugače kaj lahko — falira!

Devojka pravi: "Ne iščem bra-
ta, niti očeta. Ali se še spomniš,
ko je Lazar obhajal vojsko? Na-
posled so se obhajali trije junaki:
Miloš, Ivan Kosančić in Milan Toplica.
Teh junakov iščem po Kosovem."

Pavel ji pravi: "Druža draga,
poglej tja, kjer so nagromadeni
kopja najvišje in najgosteje.
Tam je tekla junaska kri konjen-
ja stremljena in junakom do pa-
su. Tam so vsi trije poginili. Po-
dij domov na beli dvor in ne kr-
vavi si srajce in rokava."

Ko začuje te besede, se devojki
solze ulijo po licu, odpravi se
proti belemu dvoru in plaka iz
belega grla: "Jaz nesrečna! Zla
usoda me preganja. Ako se
jaz, žalostna in jadna, primem
za zelen bor, pa bi se on zelen
posušil."

11. Najdenje glave kneza
Lazarja.

Napisal prof. Makso Pirnat.

(Konec.)

8. Kosovski boj.

Ko sine beli dan, se uredite obe
vojski in začnete boj.

V boj plane Jud Bogdan, ki
vodi dvanajst tisoč mož in z njim
devet Jugovićev, vsak s tisoč ju-
naki. Sekajo se in bijejo s Turki. Že
pobjeje osem paš in navale na
devetega; tu pa poginje vsi trije
vojvodini v njihove vojske.

V boj plane Herec Stejan s
šestdeset tisoč junakov. Sekajo se
in bijejo s Turki. Že pobjeje devet paš
in naskoči desetege; a tu poginje
vsi trije vojvodini v njihove vojske.

V boj plane Lazar in z njim
77.000 silnih junakov. Silno go-
nijo po Kosovem Turke, še skoro
nadvladajo Srbi, a tu izda Vuk
kneza prolek in odvede svojih 12.000
mož. Prolek on in njegov rod!

Tedaj nadvladajo Turki in pad-
e car in vse vojska njegovova. Tako
je bila volja božja.

9. Glasovi o boju na Kosovem.

Carica Milica in hčeri Vukosa-
va in Mara se sprehajajo pred
Kruševeom. Kar prijezi na spe-
njenem konju vojvoda Vladeta.

Milica ga vpraša: "Ne prihajaš
li s Kosovega? Ali si videl ondi
carja Jugu Bogdana, Jugovića,
Miloša in Vuka?"

Vladeta pripoveduje: "Carja
nism videl; pač pa sem videl,
da so Turki gnali njegovega ko-
nja; mislim, da je knez padel v

movia, živijo prav zadovoljno in
domače, največje veselje je pa
takrat, ko so na mizi pristre-
nali žandar v karnevalu, moram tudi
nalegalo lahko izvršuje vsak pri-
likavec; veliki duhovi se bavijo
z velikim delom.

Braddock, Pa. — Ker se že po
celi Ameriki hvalijo ljudje, da
gre dobro z delom, moram tudi
jaz pripoznati, da smo v tem po-
gledu vsi zadovoljni. Plačač je
vedno isčejo delavev, vendar ne
svetujem nikomu sem hoditi, ker
se le bolj pomalem zaslubi. Vre-
mo imamo lepo. Lep pozdrav
vsem rojakom! — Mirko Indi-
har.

Poginil je tudi Jug Bogdan,
poginili vsi Jugovići, Miloša
se ubili Turki. Vrka pa nisem
videl. Da bi ga ne videlo solnce!
On je videl kneza."

Pa prihaja sluga Milutin na
kravarem konju, roko so mu od-
sekali Turki in mu obdali telo s
sedemnajstimi ranami. Junaka
dviga carica na njegovo prošnjo
s konja, umije ga s hladno vodo
in ga okrepča z rujnim vin-
cem.

Ko pride Milutin k sebi, ga
vpraša Milica: "Kje je poginil
Lazar, kje Jug Bogdan, kje de-
vet Jugovićev, kje Miloš, kje Ba-
novič Strahinja? In kaj je učinil
Vuk?"

Milutin odvrne: "Vsi so ostali
na Kosovem. Lazar je padel tam,
kjer leži množica kopij turških
in srbskih, a več srbskih; Jug je
poginil v prvem boju in z njim
sinovi; padel je Banović Strahinja.
In kaj je učinil Vuk?"

Milutin odvrne: "Vsi so ostali
na Kosovem. Lazar je padel tam,
kjer leži množica kopij turških
in srbskih, a več srbskih; Jug je
poginil v prvem boju in z njim
sinovi; padel je Banović Strahinja.
In kaj je učinil Vuk?"

Milutin odvrne: "Vsi so ostali
na Kosovem. Lazar je padel tam,
kjer leži množica kopij turških
in srbskih, a več srbskih; Jug je
poginil v prvem boju in z njim
sinovi; padel je Banović Strahinja.
In kaj je učinil Vuk?"

Milutin odvrne: "Vsi so ostali
na Kosovem. Lazar je padel tam,
kjer leži množica kopij turških
in srbskih, a več srbskih; Jug je
poginil v prvem boju in z njim
sinovi; padel je Banović Strahinja.
In kaj je učinil Vuk?"

Milutin odvrne: "Vsi so ostali
na Kosovem. Lazar je padel tam,
kjer leži množica kopij turških
in srbskih, a več srbskih; Jug je
poginil v prvem boju in z njim
sinovi; padel je Banović Strahinja.
In kaj je učinil Vuk?"

Milutin odvrne: "Vsi so ostali
na Kosovem. Lazar je padel tam,
kjer leži množica kopij turških
in srbskih, a več srbskih; Jug je
poginil v prvem boju in z njim
sinovi; padel je Banović Strahinja.
In kaj je učinil Vuk?"

Milutin odvrne: "Vsi so ostali
na Kosovem. Lazar je padel tam,
kjer leži množica kopij turških
in srbskih, a več srbskih; Jug je
poginil v prvem boju in z njim
sinovi; padel je Banović Strahinja.
In kaj je učinil Vuk?"

Milutin odvrne: "Vsi so ostali
na Kosovem. Lazar je padel tam,
kjer leži množica kopij turških
in srbskih, a več srbskih; Jug je
poginil v prvem boju in z njim
sinovi; padel je Banović Strahinja.
In kaj je učinil Vuk?"

Milutin odvrne: "Vsi so ostali
na Kosovem. Lazar je padel tam,
kjer leži množica kopij turških
in srbskih, a več srbskih; Jug je
poginil v prvem boju in z njim
sinovi; padel je Banović Strahinja.
In kaj je učinil Vuk?"

Milutin odvrne: "Vsi so ostali
na Kosovem. Lazar je padel tam,
kjer leži množica kopij turških
in srbskih, a več srbskih; Jug je
poginil v prvem boju in z njim
sinovi; padel je Banović Strahinja.
In kaj je učinil Vuk?"

Milutin odvrne: "Vsi so ostali
na Kosovem. Lazar je padel tam,
kjer leži množica kopij turških
in srbskih, a več srbskih; Jug je
poginil v prvem boju in z njim
sinovi; padel je Banović Strahinja.
In kaj je učinil Vuk?"

Milutin odvrne

V letoviču.

Znanec: — Tudi Vi, gospod Klančar, tukaj!

— Tudi, sem na dopustu zaradi bolezni.

Znanec: — Kako dolgo?

— Dokler ne ozdravim. Potem pojdem zaradi bolezni v pokoj!

MOTEN SESTANEK.

Naravno.

Vrjetno.

Lastnik menažerije: Vi bi radi stopili pri meni v službo. Ali ste vajeni živali?

Hlapec: Kar sem živ, sem takočko vedno pri konjih.

Lastnik menažerije: To je že nekaj, a ne dovolj. Glavna stvar pri meni je prisotnost duha. Če bi na pr. tiger skočil iz kletke — kake korake bi Vi napravili?

Hlapec: Gospod — prav dolge.

Po piroki.

— Ali Vi ljubite dolgo zaroček?

— Gotovo; čimdalje je človek zaročen, temkratje je poročen!

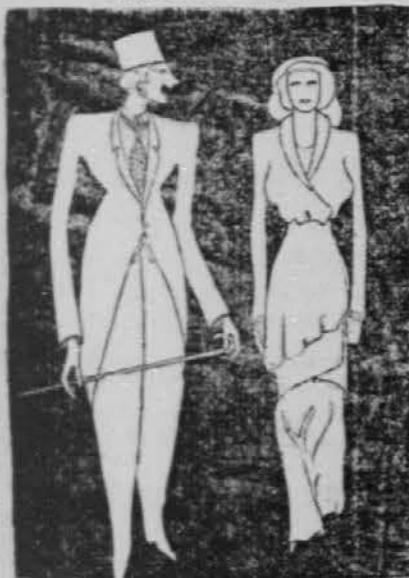
Posebno.

— Moj sin — o, moj sin, ta bo nekaj izrednega, nekaj prav posebnega...

— Kako pa to veste?

— Pomišlite! Rojen je 12. 12. ob 12. in 12 min. — to vendar ne more postati človek, kakršnih je na tucate.

Moderni zakon.

— Ah dragi, če bi imela toliko dote kot poljubov!

Pri vojakih.

Gospod nadporočnik se je svojo mlado soprogo povrnil s ženitovanjskega potovanja. Našel je svoje stanovanje v najlepšem redu in je povalil "bursa", ki mu je bil zdaj dodeljen.

"Jutri zjutraj me zbudi ob šestih", je zvečer naročil "bursu".

Naslednje jutro je "burs" najprej deset minut trkal na vrata in ker se nihče ni oglasil, je vstopil v sobo in začel stresati oficirja:

"Gospod naporočnik — šest je ura".

Nadporočnik se ni prebudil, pač pa se je prestrašena vrzavala njegova žena. "Burs" jo je pa nežno potisnil nazaj na posteljo, rekoč:

"Vi lahko naprej spite, gospodina; to je navada pri vseh oficirjih".

PREP OZNO.

— Pred petimi leti si podedoval pet tisoč dolarjev; kaj si zdel z njimi?

— Nič, ravno danes sem z njimi končal!

Vstrajati hoče.

Gospodična Olga se je kar najskrbnejše oblekla in je znagnuječe stopila v salou, kjer je sedel gospod Pavel, ki ga je hotela očarati. A kako se je začudila, videc svojo sestrico Matildo, ki je sedela gospodu Pavlu na kolennih... Matilda, kako se pa obnaša, je z ogorčenjem zaklicala gospodična Olga. Kaj te ni sram? Kaj pojdi dol!

Zakaj pa, je zaklicala Matilda, jaz sem bila prva na tem kolenu in se ne bom vedno tebi uminkala.

Otroci.

Lahkoživ gospod najboljših let je imel dve hčerki v starosti 14 in 16 let. Nekega dne je izvedel, da je imela mlajša hčerka ljubezenski sestanek z nekim gimnazijalem. Poklical jo je pred sebe in jo vrnino podučil in oštrel ter svojo pridigo zaključil z besedami:

Ravnaj se po vzgledu, ki ti ga daje tvoja starejša sestra.

Oh, papa, je odgovorila ošteta hčerka, saj vendar veš, da je Erna svoj znacaj podedovala po mati, jaz pa — po tebi.

PREHITER POGREB.

Balkanski zaveznički so že v krsti peljali Turka na pokopališče, toda medpotoma jim je všel.

Potolažil jih je.

— A: Ali je sprejel župan nezaupnico?

— B: Ni, — ampak sodček piva je plačal.

Moda.

— Ti se boš pa morala iznova učiti hoditi.

— Zakaj?

— Ker si kupila novo krilo.

Kakor se vzame.

Popotnik: Vlak se je ponesrečil in mi smo morali zaosati na postaji, kjer je bilo izvrstno pivo!

Tujec: "No, potem pa o kaki nesreči ne smete govoriti!"

Pogovor.

— Kaj je boljše: sladkor prej deti v časo in potem kavo, ali nasprotno.

— Ti si neumen! Človek si gotovo rajski grenkost osladí, kot pa sladkost ogreni!

Taki so!

Dva krščena Žida sta se nekaj sprla in drug drugega prav nekrščansko zmerjala.

— Ti lump, grdi, ti si sin tiste-ja Judeža, ki je našega Izveličarja za trideset srebrnikov prodal.

— Kar molči! Če bi bil tvoj praoče v Jeruzalemu vedel, da ti sto kupčijo, bi bil Izveličarja še za dvajset srebrnikov prodal.

Agent.

Veletržec: Firma Meden & Fi- gar ne bo ničesar več pri nas na- ročila? Ali Vam je to Meden sam izrečeno reklo?

Potnik: Rekel tega pač ni, a razumeti mi je to dal.

Veletržec: Na kakšen način Vam je dal to razumeti?

Potnik: Čim me je zagledal, je poklical svojega kompanjona Fi- garja.

Veletržec: In potem?

Potnik: Potem sta me po stopniach pahnila.

DALEK OVIDEN.

— Norec, kaj se hočeš poročiti z Milico, mar ne veš, da je že poročena?

— Vem, toda njen mož je zraklopovec!

V šoli.

Ali bi ti rada šla v nebesa?

— Ne.

— Zakaj ne?

— Saj imam doma dosti jesti.

Pripravljen odgovor.

Iz gorske vasi.

Nekdo vpraša kmečko deklo:

— Ali ti je znano, da je Kristus za nas umrl?

Dekla se odreže: — Nič ne vem, pri nas se res nobena reč ne izve-

Poklic.

NEPREMIŠLJEN.

— Teta će mi poveš kaj mi daš za god, ti bom tudi jaz pove- dal, da ti je reklo oče stara šema!

Lep profesor.

Kaj pa ste imeli danes z gospo- dom profesorjem, da je bil tako vnet mladinioljub. Kaj Vam je posebno všeč?

— Natakarica: Poklical me je in me vprašal, kaj plava v juhi. Rekla sem mu: Vi ste pa lep profesor prirodoslovja, če se muhe ne poznate. In zaradi tega je bil potem hud.

Ob draginji mesa.

Tujec: "Mesar ste, pa pravite, da že dalj časa mesa ne ješte. Zakaj ne?"

Mesar: "Ker je tako draga, da ga raje prodam!"

Turista.

— Kaj je boljše: sladkor prej deti v časo in potem kavo, ali na- sprotno.

— Ti si neumen! Človek si gotovo rajski grenkost osladí, kot pa sladkost ogreni!

Taki so!

Dva krščena Žida sta se nekaj sprla in drug drugega prav nekrščansko zmerjala.

— Ti lump, grdi, ti si sin tiste-ja Judeža, ki je našega Izveličarja za trideset srebrnikov prodal.

— Kar molči! Če bi bil tvoj praoče v Jeruzalemu vedel, da ti sto kupčijo, bi bil Izveličarja še za dvajset srebrnikov prodal.

Izredni mladinioljub.

— A: Slišim praviti, da ste zelo posebno všeč?

— B: Pečeni prašički!

Iz zakotnega gledališča.

Ravnatelj glasno: — Vzemli lok in hajdi na jelena! Za nekaj časa tiho: — Povej moji ženi, da naj malo bolj laja za odrom!

Jud ostane jud.

Jud gre peč na semenj. V hosti ga napadejo roparji in poglavari mu zagrozijo: — Daj kolikor imas, če ne, te ubijemo!

— Jud: Tristo kron imam, ne več, ne manj — in našteje poglavari 294 K.

— Kako je to? opomni eden izmed roparjev, "manjka še šest kron".

— Jud: Če preecej plačam, do- bin povsod dva odstoka popu-

Božji blagoslov.

— Kako pa, draga priateljica, Vaša hič? Ali je srečna v zako- nu?

— Srečna! Njen mož se pričo- nje še ust ne upa odpreti. O, že zdaj se vidi, da je nad tem zako- nom božji blagoslov.

Strah.

Tudi strošek.

— Ah, fantič moj, — tako hu- do mi je — žrtvovala sem ti svo- je dobro ime...

— Nič se ne žalosti — vsaka kupčija je združena s stroški.

Časú primerno.

— A: Ali poznaš ongale go- spoda, ki gre z gospodinčno Ama- lijo?

— B: To je njen ženin — ban- ni blagajnik, menda zelo bo...

— A: Koliko ima premoženja?

— B: Se ne ve, koliko bo po- fulil, kadar bo podurhal.

Drago premišljevanje.

V računu nekega odvetnika se je našel ta-le odstavek: "Ponoči se prebudil in razmišljal o Vaši tožbi — znaša dvajset kron."

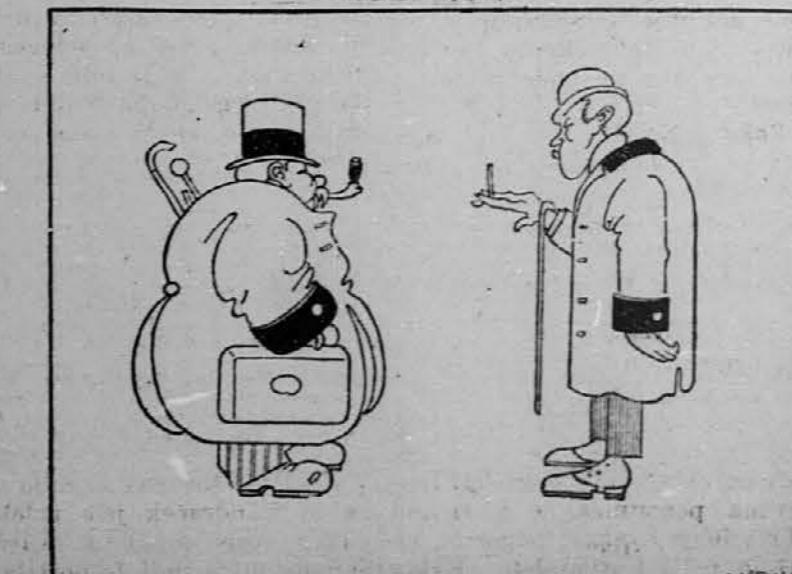
Pozna jo!

— Kaj bi rekli, če bi prišla se- daj Vaša žena sem?

— Nič, ker bi niti do besede ne prišel!

POZABLJIV.

— O kako sem vesel, da Vas vidim! Toliko pozdravov imam za Vas, samo to sem pozabil od koga!

Jugoslovenska

Katol. Jednota

Intercorpirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

BRADNIK: E. F. T. P.

Predsednik: IVAN GURK, 507 Cherry Way or Box 57, Braddock, Pa.
Podpredsednik: IVAN PRIMOZIC, Eveleth, Minn., Box 641.
Slavniki tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn., Box 424.
Pomembni tajnik: MICHAEL MRAVINEC, Omaha, Neb., 1824 So. 18th St.
Vzvodenstvo: IVAN GOUGE, Ely, Minn., Box 106.

Zaupnik: Alois Virant, Lorain, Ohio, 1700 E. 22nd St.

VRHOVNI ZDRAVLNIK:

DR. MARVIN S. IVES, Jelet, Ill., 100 N. Chicago St.

NADZORNIKI:

ALOIS KOSTELIC, Salida, Colo., Box 529
MICHAEL KLOBUCHAR, Camulet, Mich., 116 — 7th St.
FREDERICK SPEHAR, Kansas City, Kan., 422 No. 4th St.

POROTNIKI:

IVAN KERSEHNICK, Burdine, Pa., Box 188.
FRANK GOUGE, Chisholm, Minn., Box 718.
MARVIN KOCHENVAR, Pueblo, Colo., 1210 Main Ave.

Vsi dopisi na se poslušajo na glavnega tajnika, vse danarne pošiljatve pa na glavnega blagajnika Jednotne.

Jednotno gospodstvo: "GLAS NARODA".

POROCILLO UMLILIH ČLANOV IN ČLANIC IN POŠKODEBE IN BOLEZNI, ZA MESEC JANUAR 1913.

Assesment št. 174.

Dne 1. januarja 1913.
Umrl Ivan Zorman, Stev. 556, član dr. sv. Janeza Kr. stet. 37 v Cleveland, O. Rojen 1859, umrl 15. nov. 1912. Vzrok smrti: srčna hiba. Zavarovan je bil za \$1000.

Umrl Anton Bajšak, Stev. 4837, član društva sv. Jozefa Stev. 29, v Imperial, Pa., rojen leta 1868, umrl dne 14. nov. 1912. Vzrok smrti je bila srčna hiba, zavarovan je bil za \$1000, k Jednoti je pristopil leta 1906.

Umrl Ivan Podnepešan, Stev. 15781, član društva Jugoslovjan Stev. 104, v Chicago, Ill., rojen leta 1881, umrl dne 8. dec. 1912, vzrok smrti: zastupljeno krv. Zavarovan je bil za \$500, k Jednoti je pristopil leta 1912.

Umrl Matija Kom, cert. 14722 član društva sv. Alojzija, Stev. 18, Rock Springs, Wyo. Rojen leta 1894, umrl 13. dec. 1912, vzrok smrti: vročinska bolezнь, zavarovan je bil za \$1000, k Jednoti je pristopil leta 1901.

Umrl Anton Brešek, Stev. 6009, član dr. sv. Alojzija Stev. 38 v Conneautv. Pa., rojen leta 1877, umrl 13. dec. 1912, vzrok smrti: ubit v prenogokopu, zavarovan je bil za \$1000, k Jednoti je pristopil leta 1902.

Umrl Ivan Podnepešan, Stev. 15781, član društva Jugoslovjan Stev. 104, v Chicago, Ill., rojen leta 1881, umrl dne 8. dec. 1912, vzrok smrti: zastupljeno krv. Zavarovan je bil za \$500, k Jednoti je pristopil leta 1912.

Umrl Marko Budovinac, cert. 205, član društva sv. Jurija Stev. 22 v St. Cloud, Minn., boleka na nezdravljivo bolezњico. Jetko, prejel je odpravljeno \$200.00 in prenehal biti član društva in Jednotne.

Umrl Franc Podboj, cert. 81, član društva sv. Cirila in Metoda, Stev. 1233, član društva sv. Jurija Stev. 22 v St. Cloud, Minn., rojen leta 1859, umrl 22. dec. 1912, vzrok smrti: pljučnice, zavarovan je bil za \$1000, k Jednoti je pristopil leta 1901.

Umrl Tomo Pleše, cert. Stev. 12177, član društva sv. Barbare, Stev. 39, Roslyn, Wash., rojen leta 1886, umrl dne 20. dec. 1912, vzrok smrti: ubit v rudniku, zavarovan je bil za \$1000, k Jednoti je pristopil leta 1908.

Umrl Matija Cvetković, cert. Stev. 2940, član društva sv. Jurija, Stev. 49.

OPOMBA: — Vse na novo izvoljene zastopnike društev prosim da mi kakor mogoče hitro vrnejo poslano prošnje za njih poročilo, ker brez teh se ne more Bond urediti.

Z bratskim pozdravom
GEO L. BROZICH, tajnik.

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Umrl so v Ljubljani: Fran Jera, hlapce, 61 let. — Dušan Milavec, sin uradnega službe, 31. — Marija Blaž, bivša sluzkinja, 73 let. — Otmar Cebin, rejenec, 22 dini. — Antonija Jerib, rejenka, 4 leta. — Mihail Krmelj, užitkar, 70 let. — Alojzij Leben, posestnik sin, 17 let. — Helena Ermelini, postrežnica, 74 let.

Izpred potornog sodišča v Novem mestu. Neverjetno je, kako važno ulogo igra včasih tudi luna pred sodiščem. Ta se sklicuje, da je bilo takrat teme kot v rogu, oni zopet, da je bilo svetlo kakor pokrov dnevu. Najboljša priča, kolekar, pa ovraž pravo kakor drugo trditve. Tudi Fran Murgel z Vrhovega se je skliceval na luno. Obdolžil je bil svojo sosedo, da mu je v neki noči ob 1. iz njegove lope drva kradla. Sosed je trdila, da je to laž, on je trdil, da je to resnica. In tako sta prišla pred prvega sodnika. Ta je pozabil na glavno pričo — na kolekar — in Murgla oprostil. To pa užaljeni sosedi ni bilo po volji. Še enkrat sta prišla na okrožno sodišče. To se pravil, on je prišel sam, ter se zopet zagovarjal, čes, kako bi je ne bil natančno spoznal, saj je mesec svetil in vse se je dobro razločilo. Pa pogledal eden modrih gospodov na kolekar. In glej! Luna je tako-lt govorila: "Tisto noč sem bila jaz se zelo mlada, kakor sem vselej dva dni po mlajši. Niti na misel mi ni prišlo, da bi še ob 1. ponoči svetila ravno na Murglova drva, saj grem v tem času s svojim matim srptom takoj za solnec čez hribe spat." To je toliko zaledlo, da je Murgel dobil 5 dni spomina na tisto noč, ko lune ni bilo. Murgel, seveda jezen, pravi, da se bo pritožil, a zdaj druge instance ni več, kot ona najvišja, namreč na — luno.

Mesto terne neprijetnosti. Posestnik Anton Kožuh iz Dvora je da dne 30. dec. v neki ljubljanski loteriji po neki osebi staviti številke ter prišel dne 9. jan. po tereno, katero pa ni dobil. Loterijska uslužbenka je namreč dognala, da sta stavljeni in zadebi le dve številki, tretja pa je ponarejena iz 30 v 39. Mož je sicer napravil takoj svojo pot, katera mu pa ni pomagala do terne, marveč so mu reskonto odvzeli in bode sedaj uvedena preiskava zaradi poskušene goljufije in ponareje javnih listin. Kdo je reskonto falsificiral, vsekakro ne bode težko dozaditi.

Požar. Na dan Sv. Treh Kraljev je začelo goreti pri vdovi Mariji Pivk v Podgori pri Urju, občina Št. Oselica. Zjutraj, ko so se ljudje odpeljali k maši na Trauto, okrog 6. ure je izbruhnil ogenj na hlevu, ki je vpekel hlev in hišo, podstrešje ter večinoma vso krmo. Živino se je posrečilo vso rešiti. Na lice mesta je takoj prihitela požarna bramba iz Gorjencev, ki je po večurnem napornem delu ogenj pogasila. Imenovana posestnica je že trikrat vodova in je dvakrat pogorela, sedaj in preostala pet leti. Kakor Metoda in je tudi že poslala svozadnji, se sluti tudi zdaj, da je to 50 K.

PRIMORSKO.

Rojenih je bilo v Goriču v času od 22. do 28. dec. 20.; umrlo je v istem času 15 oseb, med temi 2 v starosti nad 80 let.

Za družbo sv. Cirila in Metoda.

V Trstu je tovarna za milo Godina in Vondraček jela izdelovala milo v korist družbe sv. Cirila in Metoda in je tudi že poslala svo-

V bolnišnicu usmiljenih bratov v Gorici je bilo sprejetih lansko leto 1558 moških; iz prejšnjega leta jih je bilo ostalo 139. Umrl jih je lani 135, ozdravilo jih je 1447. Za letos jih je ostalo 145.

Izpred sodnije. Fortunat Ličen in A. Zobel sta hotela ponoči uderili v briuvino v ulici Novega mesta v Gorici. Policiaju ju je prijela in sodnija v Gorici obsojila: prvega na 3, drugega na 2 meseca ječe.

Vojški begunec iz Gorice. Dne 7. jan. se je zglašil na centralni kvesturi v Benetkah Henrik Kodrin, četovodja goriškega 47. pešpolka, od katerega je pobegnil. Kodrin je rojen na Goriškem. K vojakom je bil šel prostovoljno. Kaj ga je pravzaprav gnalo do tega, da je pobegnil, se ne ve.

Tri mornarje, ki so hoteli pobegniti v Ameriko, je prijela polica na Reki. Pred odhodom parnika "Ultonia" je policija pregledala vse prostore in našla skrite tri avstrijske mornarje, ki so pobegli iz službe vojne mornarice, hoteli oditi v Ameriko. Dva sta imela na sebi še uniformo. Begunec, ki so Čehi, so izročili vojaški oblasti.

Tatvina v Solkanu, preiskave v Trstu. V vili Nordis so pokradli tatovi razne reči, posebno obilo perila. Eden teh tatov je Fortunat Ličen, baš obsojen radi poskušenega vloma. Ali iskali so tatove tudi v Trstu, ker je sum kazal, da bi bili tam kje skrili ukrašené blago. V stanovanju Ličenove ljubjive Gaigerjeve s Koroskega doma, stanujoči na Verdeli, so našli obilo perila, ukrašenega v Solkanu. Gaigerjevo so dobili kralj, ki je bila ponarejena. Krona je iz kovine Britanije, ima letnico 1894 in je prav dobro ponarejena.

Kap ga zadelo v gostilni. Brezposelni pekovski pomočnik Ivan Lindl je popaval v neki gostilni v Celovcu. Naenkrat se je zgrudil stola na tla. Zadelo ga je kap. Ker se njegovo stanje ni hotelo povrati z boljšat, so ga odpeljali z rešilnim vozom v deželno bolnišnico.

Tatvina v Solkanu, preiskave v Trstu. V vili Nordis so pokradli tatovi razne reči, posebno obilo perila. Eden teh tatov je Fortunat Ličen, baš obsojen radi poskušenega vloma. Ali iskali so tatove tudi v Trstu, ker je sum kazal, da bi bili tam kje skrili ukrašené blago. V stanovanju Ličenove ljubjive Gaigerjeve s Koroskega doma, stanujoči na Verdeli, so našli obilo perila, ukrašenega v Solkanu. Gaigerjevo so dobili kralj, ki je bila ponarejena. Krona je iz kovine Britanije, ima letnico 1894 in je prav dobro ponarejena.

Veselega srca se usmrtil. Kroglo si je pognal v glavo brezposelni pekovski pomočnik Herman Kacijan v Celovcu. Kacijan je prej popaval v neki gostilni in je bil prav dobre volje. Večkrat je sicer omenil svojim tovarišem, da se bo ustrelil, vendar so imeli vsi to šalo. Smrt je takoj nastopila. Vzrok samomora: bolhnost.

Iz koroškega vilajeta. Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Borovljah je pravzaprav v zasebnosti: žalobci, ki so načrtni ali same, ali sicer bogati ali revni. Ako ste bolni in nezmožni za delo, ta knjižica je za vas vredna stotin dolarijev.

To knjižico je spisal star zdravnik, kateri je leta 1906 zdravil špecijalno samo moške spolne bolezni. Zdravil je več kot 25.000 moških. Pomislite kaj tolika izkušnja pomeni. Ako ste nezadovoljni in ne morete delati ter uživati življenja; ako hočete hitro in koreutno ozdraviti; ako hočete imeti bogato, čisto kri v svojih žilah; ako hočete biti močan in živahen mož; ako hočete močno telo, jasno misel in trajno živce, izpolnite še danes kupon spodaj in pošljite ga nam.

Pot k zdravlju, moči in kreposti.

ŽELODČNE BOLEZNI Revmatizem

tedvice, jetra in mehurne bolezni, zguba moške kreposti, neravnost, gubitek življenskega soka, sifilis ali zastupljena kral, naložena ali podočvana, druge moške spojne bolezni se zamorejo temeljito ozdraviti doma, privatno in z malimi stroški.

Ta brezplačna knjižica govori o teh boleznih. Pove vam zasej triptice in kaj lahko ozdravite. Ako ste se že navdušili, trošiti denar, ne da bi dosegli trajno zdravje, pišite še danes po dragoceno knjižico.

50.000 KNJIŽIC ZASTONJ.

Vsaka Knjižica je Vredna \$10 Bolnemu Človeku.

Tisoč mož je že zadebilo perfektno zdravljic, mož in krepost s pomočjo te knjižice. Zalog znanosti je: vsebuje ravno tiste stvari, katerih bi moral znati vsak mož, mlad ali star, čenjen ali samec, bogat ali reven. Ako ste bolni in nezmožni za delo, ta knjižica je za vas vredna stotin dolarijev.

To knjižico je spisal star zdravnik, kateri je leta 1906 zdravil špecijalno samo moške spolne bolezni. Zdravil je več kot 25.000 moških. Pomislite kaj tolika izkušnja pomeni. Ako ste nezadovoljni in ne morete delati ter uživati življenja; ako hočete hitro in koreutno ozdraviti; ako hočete imeti bogato, čisto kri v svojih žilah; ako hočete biti močan in živahen mož; ako hočete močno telo, jasno misel in trajno živce, izpolnite še danes kupon spodaj in pošljite ga nam.

Kupon za Brezplačno Knjižico.

Zapišite vaše ime in naslov, izrezite in pošljite še danes. Pišite razločno. DR. JOS. LISTER & CO., Aus. 500, 22 Fifth Ave., Chicago, Ill.

Gospodje: — Jaz trpm vsled bolezni, zato prosim, pošljite mi vašo brezplačno knjižico za može, poštne prostre.

Ime: _____

Ulica in štev. ali Box: _____

Mesto: _____ Država: _____

Glavnica 24 milijonov dolarjev. Vstanovljeno 60 let

EDEN NAJVEČJIH AMERIŠKIH DENARNIH ZAVODOV

POŠILJA DENAR V AVSTRIJO IN VSE DELE EVROPE

po NIZKIH CENAH
po NAJVARNEJŠEM NAČINU
in v NAJHITREJŠEM ČASU

Pišite po cenik in zlepke.

Wells Fargo & Company
51 Broadway
NEW YORK CITY

Nenavadna bolezen.

Mnogo ljudi je podvrženih napadanju nenavadnih bolezni, vzroka teh se ne more tolmačiti. pride nadom brez vseh znakov in naredi dotičnika nesposobnega za delo, utrujenega in slabega. Taka bolezen prihaja navadno vsled kakega nereda prebave. Zame nastati radi bolezni v želodu, jetrah ali črevesih, slabí krv ali slabih živev. Take osebe večkrat poskušajo razne zdravila, kakor na primer pilule, decoiti ali močne žganja, toda brez vsakega uspeha. To kar one potrebujejo je to znano zdravilo, kjer vpliva na vse prebavne organe,

IZČISTI CELO TELO IN
KREPI CELO TELO,
NAREDI BOGATO KRI,
UREDI PREBAVO.

To zdravilo

:- Vladar sveta. :-

ROMAN.

Spiral Aleksander Dumas. — Za "Glas Naroda" poslovenil J. Terček.

"Noč se bližja", je rekel Albert, "in jahala bova rajši po či. Upam, da prispeva s zoro že do prve oaze. Žalostno bi bilo v tej puščavi prenovevati. Sicer imam dvoje šotorov s seboj, toda poleč med palmanji je gotovo priprajnejši".

Smeje — ker vedel je, da jo mora razvedrati — je ponudil Juditi kavalirsko roko, ko je stopila na konja.

"Konji so krásne pasme!" je zakljal zadovoljen, "še pred eno uro sta skoraj umirala, sedaj sta pa dovolj močna za nevem kačo pot."

Jahala sta skupaj vendar tako, da ji ni videl Albert obraz. Bil je zamislen v usodo zadnjega časa.

Sanjal je nekaj ur in niti slutiti ni mogel, kaj se je dogajalo med tem v Juditinem sru. Nikdar ni obrnila obraza k njemu. Konjske vajene je vodila spremno in držala z ono močjo, ki jo imajo ženske vajene takih poti.

Ko se je popolnoma stemnilo, je reklo:

"Gospodična, ali boste zamogli celo noč sedeti v sedlu?"

"Mislim da, Sicer mi pa tako jezdjanje ni nič novega in tudi noč ni posebno dolga."

"Dolgočasno Vam bo, če boste vedno molčali!"

"O", je odvrnila nežno, "tudi tega sem vajena, ker sem že večkrat presedela cele noči v premišljevanju".

Gotova Vam je težko, ako se spomneste na Oran!"

"Ravno nasprotino: motite se! V Oranu sem živila samotno življenje in nisem razen očeta in služabnike z nikomur govorila".

"Čudno" je reklo Albert "in vendar so Vas imeli za prvo krasotico, kaj ne?"

"Kako se vendar možki laskajo!"

"Nikakor ne!" je zakljal Albert. "V Oranu sem povsod slišal o lepoti hčerke Eli Baruh Manasove in pripomniti moram, da tudi o njenič ednostavnih. Do danes Vas še nisem videl, toda danes sem presrečen. Predstavljal sem si Vas s temnejo polto, očmi in lasmi".

Amelia je rekla po kratkem premisleku:

"Mislim, da to vsakdo najprej opazi. Toda gospod, razložiti Vam hočem, ker ste mi storili toliko dobrega. Vam hočem razložiti neko skrivnost. Mojega očeta pozname. Jaz ga ne zaničujem, čeravno ni v celem svojem življenju misil na drugo kot na denar. Že v prvi milosti je bil bogat, kot je bila moja mati. Poročila sta se še mlada in pred svojo smrtjo — takrat sem bila stara dvanaest let — mi je povedala moja mati, da je že prej ljubila nekega Angleža, a Eli Baruha je le po sili vzela. Se celo po poroki sta se ljubila z Angležem in sad te ljubezni sem bila jaz".

"Moj oče ni tega vedel, niti slutil ni o tem. Ljubil me je že za česa živila in moje matere, po njeni smrti se je pa ta ljubezen spremenila v blazno strast. On mi poznal na svetu ničesar, družega, kot zlato, srebro in mene. Prišlo je tako daleč, da mi je dovojeno več, kot sem zahtevala, toda znala sem se držati meje. Dal mi je učiteljev v slednjici sem bila duševno najspodbudnja izmed naših ljudi. Kako zelo me je ljubil lahko spoznate iz tega. Ker je postal zaradi mene Vaš izdajalec. Odpustite mi!"

"Živila sem sama s seboj s svojimi kujigami in klavirjem. Ne vem, kedaj sem dozorela, ko me je pa zacet oče siliti s ženitvijo sem se mu ustavila. Večkrat mi je še prigovaljal in konec vsega je bil kabilski napad. Ali naj recem k sreči ali k nesreči?"

Alberta je predstavila ta izpoved. Vtem dekletu je našel več, veliko več, nego je pričakoval. Usoda ga je seznanila z enim, onih čudovitih bitji, o katerih je bil prepričan, da žive le v pesniški domišljiji. Nekete je začel spraševati naprej in v vsako minuto je rasil njegovo začudenje. Spoznal je, da ga v več stvarah še celo presega, čeravno ne v moči in energiji, toliko bolj pa v znanstveni izobrazbi, zrelosti in v ostrem razumu.

Pogovor se je končal šele, ko sta začutila pod seboj trdnejša tla in pognala konja v galop.

Noč je minevala hitro in na vzhodu se je že začelo svetiti. Čeravno si je napenjal Albert oči in zapazil nobenega grma, nobenega drevesa.

Kaki dve uri zatem je videl v daljavi karavano dvajsetih mož, ki jima je prihajala nasproti. Albert je na vsak način hotel dobiti nekaj živeža in zategadel je jahal proti njim.

To je bila trgovska karavana, ki je šla proti jugu. Mladenci je razdelil ljudjem svoje žalostno stališče in jih prosil za nekaj hrane. Razentega jih je tudi povedal da bodo našli, če gredo po njegovih sledovih, preeč bogat plen, kar so trgovci z veseljem pozdravili. Dobil je vse kar je želel in še dve steklenici rumu povrhu. Povedali so mu, da mora jezditi proti severnužnemu, kdo hoče priti do oaze. S tem zadovoljen, je jahal k Juditi nazaj in še nikdar mu ni dišala nobena jed bolj od melone, katero je zrezala Judita in mu jo je podala mal košček s svojo fino roko.

Dve uri do oaze — kratka pot! Naglo sa jahala naprej in kmalu sta opazila na bozoru modre točko.

To je bil palmov gozditek z vodnjakom v sredini. Toda palmo so stale tako na gosto, da sta bila zavarovana v hladni seni. Sena! Vedela sta kaj pomeni ta beseda v pekočih žarkih atrikskega sonca.

Konja sta razgotala ob vodnjaku. Judita je pa pripravljala skromno kosilce.

Oba sta se nekako razvedrila. Albert se je še celo šalil in tudi Judita je bila zadovoljna. Ko jo je hotel dalje časa opazovati, je povesila oči. Sveže ustnice so se ji pordečile, lica pobravljala.

Govorila sta o vsem mogočem in Albert je imel ponovno priliko spoznati njeno splošno izobrazbo.

V Parizu ni bil Albert nikoli od svojih tovarisev. Kaj je bila pravzaprav ljubezen ni nikdar vedel, žensko prijateljstvo je pa kupoval sin bogatega generala Moreerfa od različnih pevk in plesalk za drag denar. Cel čas svojega bivanja v Aldžiru se ni veliko zmenil za ženske.

Toliko nevarnejši je bil ta trenutek zanj. Pozabil je mahoma svoje prejšnje mnenje žensk in Judita je bila zato vstvarjena da ga je navdala z občudovanjem. V njej je bilo zbrano vse, kar se more moškemu dopasti: lepotu postave, duhovit govor, globoka čuvsta in bitje, ki je vse to vsebovalo, je sedelo komaj dva koraka od njega. Razburil se je. Občutil je isto sladost, ki ga je navdala takrat, ko je Judita vprvič počivala na njegovih prsih in predno se je zavedel je že sedel ob njej in jo prijet za roko.

Ona se ni umaknila, ni mu odtegnila roke. Povesila je oči.

"Juditina", je zaščetal Albert, "rekli ste, da niste še nikdar nikogar ljubili. Ali, tudi nikdar ne boste zamogli tega?"

"Ljubiti? Ne vem!" je zajejala s tresivo glasom.

"Juditina, ali bi mogli ljubiti mene? Zdržula naju je usoda in sama sva tej puščavi. Skupaj sva ušla smrti, zakaj bi skupaj ne živel? Judita, bodiva srečna!"

Pritisnil jo je k sebi in ona se ni ustavljalna. Njeno rame je počivalo na njegovem, lica so se ji temneje pordečila in prsi so ji začele valoviti. Objel jo je tesneje in njegove ustnice so se dotaknile njenega čela.

Rdečici na lieu je sledila smrtna bledota. Pod njegovimi pojubi je postalno njeni čelo mrzlo, ledeno mrzlo. Zaprla je oči in ustnice so se ji začele trsti.

Albert je prestrašeno zakljal:

"Juditina, Vi trepetate! — Vi me ne ljubite!"

"Jaz sem Vaša sužnja. Vi ste moj gospodar, moj rešitelj. Počlanjam Vam vse, kar imam, svoje življenje, svojo čast. Jaz ne smem drugače želeti kot si želite Vi!"

Albert je izpustil roko, začel buliti vanjo in skočil pokoncu.

Kaj je hotel storiti? Toliko da se ni spozabil nad žensko, najkrasnejšo kar jih je videl kedaj, ki se mu je zaupala v tej nekončni samoti; ali je bilo to možato, ali je s tem hotel oprati spomin svojega očeta?

"Juditina", je reklo počasi, "jaz sem zanikn človek. Kako nači si upam? Judita, odpustite mi! Prisegam Vam, da si bom prizadeval ves čas, ko bova skupaj izbrisati to minuto iz Vašega spomina!"

Padel je pred njo na kolena in solze so mu stopile v oči. Judita pogled se je zjasnil in zrila je z neizmernim sočutjem bolestni obraz pred seboj.

S strastjo je zakljal:

"Ali Vas prav razumem? Vi ste mi ohranili edino kar imam, mojo čast in mojo nemoč. O, hvala Vam, hvala Vam in globine svoje duše! S tem se mi dokazali, da sem več vredna, kot sem si mislila. O gospod, sedaj Vas spoštujem in Vas ljubim kot svojega rešitelja. Toda Vi ste več storili, nego bi storil kdor drug na Vašem mestu. Jaz Vas spoštujem, obožujem Vas!"

Prešlo je sedem dni.

Na večer osmoga dne, ko sta bila njuna konja že čisto utrujena, je zagledal Albert nekaj modreg na obzorju. Bila je oaza, toda, ko sta prišla bližje, sta zapazila v svoje velikansko začudenje in žalost, da je ista, v kateri sta bila prvi dan po begu. Jahala sta toraj v krogu. Oaza pa ni bila prazna. V nji je bila množica ljudi velike karavane, ki je potovala proti jugu, kot je pozneje zvzel Albert. Primorana sta bila skoraj, da sta se pridružila tem ljudem, če sta hotela konečno prispeti v kako obljudeno deželo.

"...dolje pripravite..."

LISTNICA UREDNISTVA.

Rojake ponovno opozarjam, da naj pišejo s črnilom. Stavek se namreč lepo zahvalijo za vse s svinčnikom pisane rokopise. Če se že lotite enkrat pisati, vzemite držalo v roke, mislimo, da je vam nazadnje čisto vseeno!

NAJLEPŠA PRILIKA.

Podpisani prodam zavojilo slike SVOJO POSEST v Valtivasi pri Straži na Dolenskem, obstoječi iz prostorne novo izdanje hišice št. 4, z lepim velikim sadnim vrtom, najboljših njiv in delom gozdov. Hiša stoji nasproti novemu mostu čez Krko, tukih deželne ceste, ki pelje na vse kraje čez Novo mesto, kakor tudi Toplice, Žužemberk itd. Prostori so pripravljeni za vsako obrt ali trgovino. Res lepa prilika, ki je drugače redkokedaj dobiti. Kdor želi ustaviti v slike, ki krasijo vse prostore, vam bo vredno.

(24-27-1)

Radi važnih zadev želim izvedeti za slednje osebe in njih naslovne: FRAN TELIČ, JANEZ MEDEN, JANEZ SEMENIČ, ANTON KREČIĆ, EDWARD Hrib in JOSIP GORC, kateri vsi so bili pred nekoliko časom v Collinwoodu, O. Prosim vse tu omenjene, da se mi nemudoma zglašijo, ali pa kdor ve za nje, naj mi je prijaznosti naznani njih naslove, za kar mu budem zelo hvaljen. — Frank Lunka, 672 E. 152. St., Collinwood Sta., Cleveland, Ohio. (21-1-3-2)

VELIKI SLOVENSKO-ANGLEŠKI TOLMAČ,

Najnovejša knjiga za samouke katera obsegata slovensko-angleško slovne, razgovore, spisovnik, navodilo za naturalizacijo, angleško-slovenski in slovensko-angleški slovar. Knjiga (380 strani) okusno v platno vezana stane \$2 nje dobiti pri:

SLOVENIC PUBLISHING CO.,
82 Cortlandt St., New York City.

Kje so: ANDREJ BRADAČ, JANEZ VIDMAR, FRAN PLESKO in ANTON PETRIČ? Prosim enjenejo rojake, če kedov za katerega izmed teh, da mi javi, še raje pa vidim, če se sami oglašijo. — Frank Hren, 2245 Lorimer St., Denver, Col. (24-29-1)

Dobri zobje pomeni dobro prebavanje.

Dobro prebavanje pomeni dobro zdravje.

VPRAJAJTE SVOJE PRIJATELJE O MENI.

Vsako delo jančeno. Vsako delo brez bolečin.

DR. A. H. WEISBERGER

Zobozdravnik

50 E. 8th St. (St. Mark's Place) (med. prvo in drugo Ave.) New York. Odprt do 8. zvečer, v nedeljah pa do 3. popoldna.

Ugodna prilika za nakup ur!

Posrečilo se mi je nakupiti od svetovnega urarske tovarne Waltham večjo množino "Gold Filled" UR z močnim in trdnim pokrovom. Kolesovje je na 17 kamnih najboljše sestave. (Adjusted) pokrov garantira trdka celih 20 let. Popreje se je pridobijalo slične ure po \$20 do \$25. Jaz jih pa prodajam po izjemni ceni.

\$14.00.

Kdor naroči to uro bo gotovo zadovoljen glede cene in glede kakovosti.

29 E. Madison St., Room 1114
CHICAGO, ILLINOIS.

ZA SAMO 1 DOLAR DOBIVATE "GLAS NARODA" SKOZI 4 MESECE VSAK DAN.

HARMONIKE

bodisi zakorčnokoll vrste izdelujem in popravjam po najnajih cenah, a delo trpežno in zanesljivo. V popravo zane slijivo vsakdo pošli, ker sem še nad 16 let takoj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravki vzemam kranjske kakor vse druge harmonike te ratunam po delu takojno kdo vabite brez nadaljnje vprašanja.

JOHN WENZEL.

1017 E. 52nd Str., Cleveland, O.

VAŽNO ZA VSAJENGA SLOVENCA!

Vsek potnik, kteri potuje skozi New York bodisi v starci kraj ali pa iz starega kraja naj obiske:

PRVI SLOVENSKO-HEVATSKI HOTEL

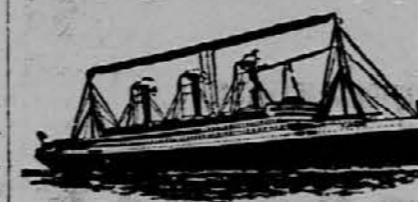
AUGUST BACH,

18 Washington St., ... New York

Corner Cedar St.

Na razpolago so vodno distro zobe in dobra domača hrana po nizkih cenah.

Hamburg-American Line.

Eden prekoceanski promet je NEW YORKA do HAMBURGA preko PLYMOUTH in CHERBURG